VERORDENING (EEG) Nr. 1306/89 VAN DE RAAD

van 11 mei 1989

houdende instelling van een definitief anti-dumpingrecht op de invoer van licht natriumcarbonaat van oorsprong uit Bulgarije, de Duitse Democratische Republiek, Polen en Roemenië

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 2423/88 van de Raad van 11 juli 1988 betreffende beschermende maatregelen tegen de invoer met dumping of subsidiëring uit landen die geen lid zijn van de Europese Economische Gemeenschap (1), inzonderheid op artikel 15,

Gezien het voorstel dat de Commissie heeft ingediend na overleg in het Raadgevend Comité bedoeld in voornoemde verordening,

Overwegende hetgeen volgt :

A. PROCEDURE

(1) In februari 1983 heeft de Raad bij Verordening (EEG) nr. 273/83 (2) een definitief anti-dumpingrecht ingesteld op de invoer van licht natriumcarbonaat van oorsprong uit Bulgarije, de Duitse Democratische Republiek, Polen, Roemenië en de Sowjetunie. In juni 1986 heeft de Raad, bij Verordening (EEG) nr. 1946/86 (3), het toepassingsterrein van de oorspronkelijke verordening uitgebreid. In november 1987 (4) heeft de Commissie aangekondigd dat deze anti-dumpingrechten binnenkort zouden komen te vervallen.

(2) Naar aanleiding van de publikatie door de Commissie in november 1987 van de aankondiging inzake het verval van de vigerende maatregelen, ontving de Commissie in januari 1988 een verzoek om een nieuw onderzoek, ingediend door de Europese Raad van de Bonden van de Chemische Nijverheid (Cefic), welke vrijwel de gehele communautaire produktie van het produkt in kwestie vertegenwoordigt. De klacht bevatte voldoende bewijsmateriaal ter staving van de bewering dat het verval van de maatregelen opnieuw tot schade zou leiden, zodat de opening van een onderzoek gerechtvaardigd was. De Commissie heeft bijgevolg door middel van een mededeling in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* (5) een nieuw onderzoek aangekondigd naar de vigerende anti-dumpingmaatregelen.

(3) Het produkt in kwestie is licht natriumcarbonaat met een soortelijk gewicht van minder dan 0,700 kg/dm³ in de vorm van poeder of korrels van minder dan 0,4 mm doorsnee, met of zonder toevoeging van zand. Het valt onder de GN-codes ex 2836 20 00 en ex 3823 90 98.

(4) De Commissie heeft de exporteurs, de voor zover bekend betrokken importeurs en de indieners van de klacht hiervan officieel in kennis gesteld en de belanghebbende partijen de gelegenheid gegeven hun standpunt schriftelijk bekend te maken en te verzoeken te worden gehoord.

(5) De communautaire producenten, de exporteurs en sommige importeurs hebben hun standpunt schriftelijk ter kennis van de Commissie gebracht.

(6) De exporteurs van Roemenië, Polen, de Duitse Democratische Republiek en Bulgarije, alsmede drie importeurs hebben verzocht hun standpunt mondeling toe te kunnen lichten en hun verzoek werd ingewilligd.

(7) De Commissie heeft alle inlichtingen die zij nodig achtte ten einde de dumping, de schade en de dreigende schade vast te stellen verzameld en geverifieerd en heeft ter plaatse een controle uitgevoerd bij alle communautaire producenten, te weten :

— Solvay, België,
— Solvay, Frankrijk,
— Rhône-Poulenc, Frankrijk,
— Solvay, Italië,
— Chemische Fabrik Kalk, Duitsland,
— Matthes & Weber, Duitsland,
— Deutsche Solvay, Duitsland,
— Akzo Nederland,
— ICI, Verenigd Koninkrijk,
— Solvay, Spanje,
— Soda Povoa, Portugal ;

alsmede bij de voornaamste betrokken importeurs, te weten :

— Brenntag UK Ltd, Verenigd Koninkrijk,
— Helm AG, Duitsland,
— Megachem, Duitsland.

(8) De Commissie heeft eveneens een controle verricht bij de producent van het referentieland, zijnde de firma Industria del Alcali SA, Monterrey, Mexico.

(9) Het onderzoek naar de dumpingpraktijken en de prijsverschillen strekte zich uit over de periode van 1 januari 1987 tot en met 31 mei 1988.

B. DUMPING

I. Normale waarde

(10) Ten einde vast te stellen of de invoer uit Bulgarije, de Duitse Democratische Republiek, Polen, Roemenië en de Sowjetunie met dumping heeft plaatsgevonden moest de Commissie, rekening houdend met het feit dat deze landen geen markt-

(1) PB nr. L 209 van 2. 8. 1988, blz. 1.
(2) PB nr. L 32 van 3. 2. 1983, blz. 1.
(3) PB nr. L 169 van 26. 6. 1986, blz. 1.
(4) PB nr. C 317 van 28. 11. 1987, blz. 4.
(5) PB nr. C 162 van 21. 6. 1988, blz. 9.

economie hebben, de normale waarde in een land met markteconomie vaststellen. De klagende partijen hadden met het oop hierop voorgesteld de verkoopprijzen van het soortgelijke produkt op de Japanse markt te kiezen.

(11) Enige exporteurs beweerden het niet met dit voorstel eens te zijn, waarbij zij aanvoerden dat sommige essentiële materialen die bijdragen tot de produktiekosten van natriumcarbonaat, met name de grondstoffen, moesten worden ingevoerd waardoor op de binnenlandse markt van Japan hoge verkoopprijzen teweeg werden gebracht. Bovendien hebben de vier Japanse producenten die naar behoren door de diensten van de Commissie zijn benaderd geweigerd hun medewerking te verlenen.

(12) De exporteurs hebben eveneens bezwaar gemaakt tegen de keuze van Oostenrijk waar de enige plaatselijke producent wordt beschermd door prijscontrole en een stelsel van invoervergunningen, welke situatie leidt tot hoge verkoopprijzen op de binnenlandse markt.

(13) De Commissie heeft tenslotte de Canadese producent benaderd, die weigerde zijn medewerking te verlenen.

(14) Sommige exporteurs verzochten als basis voor de vaststelling van de normale waarde de verkoopprijzen van de communautaire producenten te nemen. Deze oplossing kan volgens artikel 2, lid 5, onder c), van Verordening (EEG) nr. 2423/88 alleen dan worden toegepast wanneer het niet dienstig is als referentieland een land te kiezen dat geen lid van de Gemeenschap is.

(15) Onder deze omstandigheden heeft de Commissie tenslotte Mexico als referentieland gekozen, meer in het bijzonder gezien :

— de beschikbaarheid van grondstoffen van Mexicaanse oorsprong ;

— de gelijksoortigheid van de fabricagemethoden, Solvay-procédés genoemd, welke gebaseerd zijn op de vervaardiging van natriumcarbonaat door middel van synthese en niet via de natuurlijke weg ;

— de gelijke kwaliteit van het natriumcarbonaat van oorsprong uit Mexico en het natriumcarbonaat uit de desbetreffende landen van uitvoer en van de producenten in kwestie ;

— het feit dat de produktie aldaar op grote schaal plaatsvindt ;

— de mededingingssituatie van de Mexicaanse markt, met twee plaatselijke producenten en aanzienlijke invoer uit de Verenigde Staten, op een open markt (geen kwantitatieve beperkingen en een douanerecht van 10 % dat proportioneel overeenkomt met het communautaire douanerecht). De Mexicaanse verkoopprijzen, die dicht bij die van de communautaire bedrijfstak liggen, bieden de mogelijkheid winsten te behalen die niet buitensporig hoog lijken ;

— het feit dat het produkt op de Mexicaanse markt in zodanige hoeveelheden wordt verkocht dat het als referentiebasis kan dienen ; vrijwel de gehele verkoop van het natriumcarbonaat van de Mexicaanse producenten vindt namelijk op de nationale markt plaats.

De Commissie heeft derhalve besloten dat het passend en niet onredelijk zou zijn de normale waarde op deze basis te berekenen.

(16) De Commissie heeft bijgevolg haar vaststelling van de normale waarde gebaseerd op de gemiddelde verkoopprijzen, zonder rabatten en rechtstreekse kortingen, die in 1987 en 1988 (eerste vijf maanden) op de binnenlandse Mexicaanse markt zijn gehanteerd voor licht natriumcarbonaat, zowel in zakken als onverpakt. De prijzen zijn berekend in Amerikaanse dollars ten einde de inflatie waaraan de Mexicaanse munt onderhevig is, te neutraliseren.

II. Prijzen bij uitvoer

(17) De prijzen bij uitvoer werden, telkens wanneer dit mogelijk was, vastgesteld op basis van de door de onafhankelijke communautaire importeurs werkelijk aan de desbetreffende exporteurs betaalde prijzen. De verificaties door de Commissie hadden betrekking op meer dan 70 % van de invoer in de Gemeenschap.

De prijzen bij uitvoer werden vastgesteld voor hoeveelheden die de Gemeenschap waren binnengekomen hetzij om aldaar werkelijk te worden gebruikt hetzij met het oog op actieve veredeling. Verordening (EEG) nr. 2423/88 bevat namelijk geen uitzondering voor onder dergelijke omstandigheden naar de Gemeenschap uitgevoerde produkten. Bovendien zou, wanneer de invoer van produkten met het oog op actieve veredeling wordt uitgesloten van de berekeningsbasis voor de prijzen bij uitvoer, de weg worden geopend voor misstanden bij anti-dumpingprocedures, aangezien de desbetreffende ondernemingen gemakkelijk zouden kunnen besluiten deze produkten voor later gebruik in de Gemeenschap vrij te maken en het voor de Commissie of voor de Lid-Staten moeilijk zou zijn hiervan het bewijs te leveren. Bovendien is het niet uitgesloten dat de communautaire producenten door deze invoer met tijdelijke schorsing van douanerechten schade zullen lijden, ofwel door een indirecte weerslag op de marktprijzen van de Gemeenschap ofwel doordat de afzetmarkten welke de producenten worden geboden als gevolg van deze invoer worden ingekrompen.

III. Vergelijking

(18) Bij de vergelijking van de normale waarde met de prijzen bij uitvoer heeft de Commissie voor zover de omstandigheden dit vereisten en voldoende bewijsmateriaal werd geleverd, rekening gehouden met verschillen welke op de vergelijkbaarheid van de prijzen van invloed zijn ; deze aanpassingen hadden voornamelijk betrekking op de betalings- en leveringsvoorwaarden, de kosten voor vervoer en verzekering, alsmede de verschillende verpakkingswijzen.

Alle vergelijkingen werden in het stadium af fabriek gemaakt.

IV. Dumpingmarges

(19) Uit de vergelijking van de normale waarde met de prijzen bij uitvoer voor de jaren 1987 en 1988 bleek dat bij de invoer uit de bij het onderzoek betrokken landen dumping werd toegepast waarvan de marge gelijk was aan het verschil tussen de normale waarde en de prijzen bij uitvoer naar de Gemeenschap.

De omvang van deze marges, uitgedrukt als percentage van de prijs franco grens Gemeenschap, bedraagt voor Polen 58 % en meer, voor Bulgarije 67 % en meer, voor Roemenië 35 % en meer en voor de Duitse Democratische Republiek 64 % en meer.

Ten aanzien van de Sowjetunie werd geen enkel bewijs geleverd dat sinds 1984 invoer in de Gemeenschap heeft plaatsgevonden.

C. SCHADE

(20) De Commissie moest zich in dit geval uitspreken over de vraag of het vervallen van de geldende anti-dumpingmaatregelen opnieuw tot schade zou leiden.

I. Huidige situatie

(21) Sinds het van kracht worden van de anti-dumpingrechten blijft de uitvoer naar de Gemeenschap uit de landen in kwestie beperkt. Vóór 1983 had deze een marktaandeel bereikt van 17 %. Sindsdien is dit tot 4 % teruggevallen en blijft het constant op dit niveau. In de invoer zijn begrepen transacties die in het kader van het actieve veredelingsverkeer werden verricht ; deze voeren namelijk ook tot een inkrimping van de afzetmarkten voor de communautaire industrie en hebben een negatieve weerslag op de door de communautaire producenten gebezigde prijzen.

(22) Over dezelfde periode is de communautaire markt van natriumcarbonaat aanzienlijk teruggevallen. Het communautaire verbruik van licht natriumcarbonaat, dat in 1982 1 800 000 ton bedroeg, is in de drie volgende jaren met ongeveer 20 % verminderd. Deze situatie bracht met zich dat in de communautaire bedrijfstak ingrijpende maatregelen met het oog op herstructurering en rationalisatie werden genomen die met name tot uiting kwamen in een vermindering van de algemene produktiecapaciteit voor licht natriumcarbonaat en natriumcarbonaat met hoge dichtheid, die van 7 300 000 ton in 1982 tot 6 700 000 ton in 1985 daalde, onder andere doordat verscheidene produktie-eenheden werden gesloten terwijl de produktie van de landen van Oost-Europa over de periode 1983 tot 1988 naar het zich laat aanzien constant is gebleven. Sinds 1985 heeft de terugval van de communautaire markt in een trager tempo plaats.

(23) Deze terugval is voornamelijk toe te schrijven aan de voorgeschreven beperkingen van het gebruik van licht natriumcarbonaat bij de fabricage van andere produkten. Zo is het communautaire verbruik van licht natriumcarbonaat van 1 600 000 ton in 1985 teruggelopen tot 1 460 000 ton in 1987, hetgeen een vermindering van de verkoop van de communautaire industrie met zich bracht van 1 500 000 ton tot 1 250 000 ton en een produktievermindering van 1 754 000 ton tot 1 500 000 ton.

(24) Wat de prijzen bij invoer betreft, heeft de Commissie vastgesteld dat deze gemiddeld 6 tot 20 % lager waren dan die van de communautaire industrie tijdens de periode van onderzoek, dat wil zeggen na aftrek van de anti-dumpingrechten, 15 à 40 %.

Gezien de beperkte omvang van de invoer hebben deze onderbiedingen slechts een geringe weerslag op het algemene prijsniveau gehad. In een bepaald aantal duidelijk omlijnde situaties, met name op de Britse en op de Duitse markt, hebben de communautaire producenten zich echter verplicht gezien zich aan te passen aan de lagere prijzen die door de landen van Oost-Europa op de communautaire markt werden gehanteerd en dus te verkopen tegen prijzen die hun produktiekosten dicht benaderden.

(25) Hoewel de financiële situatie van de communautaire bedrijfstak is verbeterd, blijft zij over het geheel genomen matig. Terwijl een deel van de communautaire producenten betrekkelijk bevredigende resultaten kan optekenen, realiseert een aantal ondernemingen bescheiden winsten of verliezen. Deze betrekkelijke verbetering wordt ten dele verklaard door de gevolgen van de herstructureringsmaatregelen waardoor de capaciteitsbezetting op ongeveer 80 % kon worden gehandhaafd — het minimumpercentage dat nodig is voor een continue produktie gezien de moeilijkheden die de opslag van het produkt in kwestie oplevert —, deels door het effect van de anti-dumpingrechten op de desbetreffende invoer doch vooral door de huidige zeer lage prijzen voor energie, de voornaamste factor van de produktiekosten. Bovendien moet worden opgemerkt dat het produktiemateriaal dikwijls in een laag tempo wordt afgeschreven waardoor de investeringen voor de instandhouding van de nodige efficiency in gevaar kunnen komen, hetgeen des te ernstiger is daar het hier een zeer kapitaalintensieve industrie betreft.

Concluderend kan worden gezegd dat, hoewel de situatie van deze bedrijfstak is verbeterd sinds de instelling van de rechten, zij toch kwetsbaar blijft en onderhevig is aan de conjuncturele ontwikkeling van de prijzen van grondstoffen.

II. Dreiging van schade

(26) Bij de beantwoording van de vraag of onder deze omstandigheden het eventuele vervallen van de anti-dumpingmaatregelen tot gevolg zou kunnen hebben dat weer belangrijke schade voor de communautaire producenten ontstaat, werden de volgende gegevens in aanmerking genomen :

a) De desbetreffende landen van uitvoer hebben met 11 miljoen ton produktiecapaciteit een zeer groot aandeel in de mondiale produktiecapaci-

teit. Thans bedraagt hun gecumuleerde produktie ongeveer 9 miljoen ton terwijl hun intern verbruik ongeveer 8 miljoen ton bereikt. Daar het verbruik een tendens in dalende lijn vertoont komen extra hoeveelheden ter beschikking voor de uitvoer. In tegenstellling tot de landen van de Gemeenschap blijven de produktiecapaciteiten en het exportniveau van de landen van Oost-Europa zeer hoog : volgens de beschikbare gegevens heeft Bulgarije over de laatste jaren gemiddeld ongeveer 70 % van zijn jaarproduktie van 1 miljoen ton geëxporteerd ; Roemenië heeft over dezelfde periode ongeveer 50 % van zijn produktie uitgevoerd, Polen ongeveer 40 % en Oost-Duitsland 30 %. De Sowjetunie, met een produktie van 5 miljoen ton die grotendeels voor interne behoeften wordt aangewend, kan niettemin over een belangrijk exportpotentieel beschikken. In verband met de ontwikkeling van nieuwe produktie-eenheden over de gehele wereld, lopen de landen van Oost-Europa gevaar enige van hun traditionele afzetmarkten te verliezen. Onder deze omstandigheden is het realistisch te voorzien dat belangrijke extra hoeveelheden van het produkt van oorsprong uit de desbetreffende landen naar de Gemeenschap zouden kunnen worden gedirigeerd zelfs indien, zoals sommige van deze landen beweerden, het handelsverkeer tussen de landen van de Comecon intenser wordt. Bovendien zou deze produktie eventueel kunnen worden uitgebreid door een opvoering van het gebruik van de bestaande installaties.

b) Ten aanzien van de mogelijkheid dat deze landen een agressiever exportbeleid zullen gaan volgen wanneer de anti-dumpingrechten zouden vervallen, moet allereerst worden benadrukt dat de Gemeenschap een nabijgelegen markt is met een aantrekkelijk prijsniveau. Bovendien wordt dumping van dit produkt door de exporteurs van de desbetreffende Oostbloklanden reeds lange tijd toegepast, zoals blijkt uit de hoge dumpingmarges welke tijdens het aanvankelijke onderzoek in 1979 en het in 1982 uitgevoerde nieuwe onderzoek werden geconstateerd. De desbetreffende landen hebben aldus vóór 1983 een belangrijk marktaandeel verworven. Tenslotte heeft het huidige onderzoek uitgewezen dat de exporteurs in kwestie hun dumpingpraktijken hebben voortgezet.

In deze context is het veelbetekenend dat de desbetreffende exporteurs hun uitvoer naar de Gemeenschap van natriumcarbonaat met hoge dichtheid, voor welk produkt geen anti-dumpingrecht geldt, aanzienlijk hebben opgevoerd en dit, ondanks hogere produktiekosten voor dit produkt, tegen dezelfde prijs als die voor licht natriumcarbonaat. Het feit dat deze landen voor de toepassingen waarbij de twee produkten onderling verwisselbaar zijn, besloten hebben de anti-dumpingrechten te ontduiken door het produkt met hoge dichtheid tegen dezelfde prijs te verkopen als die voor het lichte, en dat zij hun marketingbeleid op het produkt met hoge dichtheid richten is een indicatie dat zij zich voor deze produktenfamilie op de communautaire markt willen handhaven.

c) De verhoging van de uitvoer tegen dumpingprijzen zou de communautaire bedrijfstak — die om nagenoemde redenen voornamelijk dicht bij zijn afzetmarkten is gevestigd — in velerlei opzicht ongunstig beïnvloeden.

Wanneer de communautaire markt inkrimpt zou een dergelijke evolutie noodzakelijkerwijs een vermindering van de verkopen op de interne markt teweegbrengen. Deze vermindering zou alleen kunnen worden gecompenseerd door grotere inspanningen op derde markten waarop de mogelijkheden voor een expansie van de afzet van de communautaire industrie beperkt zijn door de weerslag van de vervoerkosten die voor dit produkt, waarvan de handelswaarde ten opzichte van het volume gering is, van aanzienlijke betekenis zijn. De verliezen aan verkoop zouden bijgevolg tot uiting komen in een vermindering van de produktie en van het gebruik van de bestaande capaciteiten.

Dit zou de resultaten van de herstructurering die tijdens de laatste jaren tot stand zijn gekomen ten zeerste in gevaar brengen en onvermijdelijk negatieve gevolgen hebben voor de rentabiliteit van de industrie en voor de werkgelegenheid.

In deze context moet worden opgemerkt dat in de desbetreffende bedrijfstak, aangezien in continubedrijf wordt gefabriceerd en het produkt moeilijk kan worden opgeslagen, de verkoopcontracten voor natriumcarbonaat met de handelaars of eindgebruikers over het algemeen voor een jaar worden gesloten en betrekking hebben op grote hoeveelheden. Het verlies van een enkel contract kan dus voor een communautaire producent een aanzienlijk verlies aan marktaandeel tewegbrengen.

(27) Onder deze omstandigheden komt de Raad tot de conclusie dat de afschaffing van het anti-dumpingrecht opnieuw zou kunnen leiden tot belangrijke schade voor de communautaire producenten.

D. BELANG VAN DE GEMEENSCHAP

(28) Gezien het feit dat elke redelijke verhoging van de prijzen voor dit produkt te verwaarlozen gevolgen zou hebben voor de prijzen van de produkten waarin licht natriumcarbonaat is vervat of waarvoor dit wordt gebruikt, zouden de belangen van de consumenten door de instelling van anti-dumpingrechten niet in belangrijke mate worden geschaad. Geen van hen heeft trouwens opmerkingen geformuleerd.

(29) Rekening houdend met dit feit en de schadelijke gevolgen die de terugkeer naar grote hoeveelheden invoer tegen dumpingprijzen zou hebben voor de nog kwetsbare situatie van deze industrie, is de Raad van mening dat in het belang van de Gemeenschap maatregelen dienen te worden gehandhaafd.

E. VERBINTENISSEN

(30) Twee exporteurs van het produkt in kwestie hebben, na in kennis te zijn gesteld van de voornaamste gevolgtrekkingen van het onderzoek, een verbintenis aangeboden met betrekking tot de uitvoer naar de Gemeenschap van licht natriumcarbonaat.

Na overleg in het Raadgevend Comité heeft de Commissie deze verbintenissen niet aanvaard en de desbetreffende exporteurs in kennis gesteld van de redenen van haar besluit.

F. AARD EN HOOGTE VAN HET RECHT

(31) Ten einde voor zover mogelijk elke gelegenheid tot ontduiking uit te sluiten, lijkt het passend dat de anti-dumpingmaatregelen de vorm aannemen van een variabel recht op basis van een minimumprijs. Op leveringen in zakken en die welke niet verpakt zijn zouden verschillende rechten moeten worden toegepast.

(32) De hoogte van het recht moet lager zijn dan de vastgestelde marge van dumping, wanneer een lager percentage voldoende is om de schade op te heffen. De drempel moet bijgevolg gelijk zijn aan het gewogen gemiddelde van de produktiekosten van de communautaire producenten, verhoogd met een redelijke winst ten einde de financiering van de nodige investeringen mogelijk te maken. Rekening houdend met het door de communautaire producenten geïnvesteerde kapitaal, het normale rendement daarover en het geïmpliceerde risico is de Raad tot de slotsom gekomen dat de passende winstmarge 8 % moet bedragen.

Gezien bovenstaande overwegingen wordt het bedrag van het variabele recht vastgesteld op :

— voor licht onverpakt natriumcarbonaat : het verschil tussen de nettoprijs van 143 ecu per ton en de nettoprijs, franco grens van de Lid-Staat van invoer, niet ingeklaard, van toepassing op de eerste importeur ;

— voor licht natriumcarbonaat in zakken met een eenheidsgewicht van minder dan 500 kg : het verschil tussen de nettoprijs per ton van 159 ecu en de nettoprijs, franco grens van de Lid-Staat van invoer, niet ingeklaard, van toepassing op de eerste importeur.

Daar de bedrijfstak van de Sowjetunie sinds 1984 geen natriumcarbonaat naar de Gemeenschap meer heeft uitgevoerd, moet hij niet worden betrokken bij de toepassing van het variabele recht,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD :

Artikel 1

1. Er wordt een definitief anti-dumpingrecht ingesteld op de invoer van licht natriumcarbonaat vallende onder de GN-codes ex 2836 20 00 en ex 3823 90 98, van oorsprong uit Bulgarije, de Duitse Democratische Republiek, Polen en Roemenië.

2. Het bedrag van het recht is gelijk aan :

— voor alle onverpakte invoer : het verschil tussen de nettoprijs per ton, franco grens Gemeenschap, niet ingeklaard, en de som van 143 ecu ;

— voor alle invoer in zakken met een gewicht per stuk van minder dan 500 kg : het verschil tussen de nettoprijs per ton, franco communautaire grens, niet ingeklaard, en de som van 159 ecu.

3. De prijzen franco grens van de Gemeenschap zijn nettoprijzen wanneer in de verkoopvoorwaarden is bepaald dat betaling binnen de 30 dagen volgende op de dag van verzending moet plaatsvinden. Zij worden voor elke verlenging of vermindering van deze betalingstermijn met één maand verhoogd of verminderd met 0,70 %.

4. Voor de toepassing van onderhavige verordening wordt onder licht natriumcarbonaat verstaan niet aangestampt natriumcarbonaat met een soortelijk gewicht van minder dan 0,7 kg/dm^3, aangeboden in de vorm van poeder of van korreltjes met een diameter van minder dan 0,4 mm.

5. De ter zake van de douanerechten van kracht zijnde bepalingen zijn van toepassing.

Artikel 2

Verordening (EEG) nr. 273/83 wordt ingetrokken.

Artikel 3

Deze verordening treedt in werking op de dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen.*

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 11 mei 1989.

Voor de Raad

De Voorzitter

C. ARANZADI